

ուրիշ է եղեր անոր մասին Աստուծոյ ան-
քննելի կարգադրութիւնը, որուն առջեւ եր-
կեղածօրէն խոնարհած՝ ի սրտէ կը հայ-
ցենք սիրելի հանգուցեալին համար արդար-
ներու վարձքն ու փառքը:

Ողբ-ը, ինչպէս ծանօթ է, թէպէտ իր
վանական կեանքին կէս դարու ընթացքին
կատարած է զանազան պաշտօններ վարչա-
կան՝ որպէս Ընդհանուր Ատենադպիր եւ
Պրնիպալի անդամ (Առաջիկայ) Միւրթ.
Ուխտիս Կեդրոնական Վարչութեան մէջ,
եւ որպէս դաստիարակ երկար տարիներ
վարած է Ուսուցչական եւ Տեսչական պաշ-
տօններ մեր Վարժարաններուն մէջ՝ Կ. Պո-
լիս եւ Վենետիկ, սակայն իր մէջ բուն
անձը կը յայտնուէր որպէս տեսական եւ
այդ էր որ զինքը կը մղէր անխոնջ նուիր-
ումով յարելու եւ փարելու զբաղական առ-
պարէզին. եւ Միաբանութեանս վարիչներն
ալ նկատելով անոր մէջ այդ բերումը եւ
նախասիրութիւնը ու միանգամայն ազգիս
օգուտը, սիրով տրամադրած են անոր Ժա-
մանակ եւ միջոցներ այդ նպատակին յար-
մար. եւ այսպէս նա, մանաւանդ վերջին
տասնեակ տարիներուն, զրեթէ ամբողջա-
պէս զբաղական կեանք մը անցուց իսկապէս
բեղուն: Հայ Կանոնադրութեան ազգբու-
րներու եւ Ժամադրքի ուսումնասիրութեան
հոսէին էր նա՝ երբ վրայ հասաւ անողոր
հիւանդութիւնը. եւ ինք վախճանեցաւ զրի-
շը ձեռքին, թողլով իր ետին լուսաշող հետ-
քը Ժիր, տոկուն ու կանոնաւոր աշխատո-
ղի, որով յաջողեցաւ նա բանալ զրեթէ նոր
ու անկոխ ուղին հայ Հնախօսութեան մաս-
նաճիւղին, որ իրեն արժեց այնքան քր-
տինք, զոհողութիւն, եւ անդադար քննու-
թիւն՝ վերակառուցանելու համար մեր սըր-
բազան ու արտաքին քաղաքակրթութեան
հին պատմութիւնը:

Եւ այսպէս հետզհետէ տուաւ նա պատ-
կանելի գործեր, ինչպէս «Երգմունք հին
Հայոց մէջ» (1910), «Ճաշեր եւ խնոյց

հին Հայաստանի մէջ» (1912), «Դաստիա-
րակութիւնն հին Հայոց քով» (1923),
«Պատմութիւն հին հայ տարազին» (1924),
«Հայուն հին պատմութեան առջեւ» (1936),
եւ զեռ զանազան կարեւոր երկեր նոյն մաս-
նաճիւղին վերաբերեալ, որուն յարած էր
քաաներորդ դարու մուտքին՝ շեղելով մա-
տենադրական – լեզուական ուղիէն: Այս
ուղղութեամբ եւս, երկրորդական զծով սա-
կայն, ողբ-ը տուաւ զանազան գործեր
իր յատուկ անձնական ծրագրով եւ ըմբո-
նումով՝ որոնց մասին հոս տեղը չէ ան-
դրադառնալ կամ քննել. բաւ է միայն ակ-
նարկել, օր. իր «Ուղղադրութիւն եւ առո-
ղանութիւն հայենէնի» (1933) ուր ինք
զրաբարի լոյսէն եւ գեղեցկութենէն չլա-
ցած՝ աշխարհաբարի մասին իր տեսու-
թեամբ մնաց պատնէշին վրայ այն պայ-
քարին զոր զրաբարեանները, Գուրգէն –
Գարապալ եւ նմաններ մղեցին: Հարկ է ը-
սել թէ դժբախտաբար անոնց նկատողու-
թենէն վրիպեցաւ աշխարհաբարի հոգին եւ
ուղին՝ ուսկից կատարեց մեր նոր բար-
բառը իր վերելքը եւ հասաւ հուսկ դասա-
կան ձեւի ու գեղեցկութեան:

Ողբ. Հ. Վարդան Վ. սակայն իր մաս-
նագիտութեամբ է որ կ'անմահանայ մեծ
Միւրթարեաններու կարգին ու իր անունն
եւ փառքը կը կապէ յաւերժօրէն Հայկա-
կան Հնախօսութեան հետ, այդ զծին վրայ
կատարած իր բազմաթիւ երկերով, ինչ-
պէս վերեւ ակնարկեցինք:

Երբ այս հակիրճ տողերը կ'արձանա-
գրենք ողբացեալի անմեռ յիշատակին, կը
խոնարհինք անոր շիրմին առջեւ եւ կը
հայցենք կրկին իրեն հոգւոյն յաւիտենա-
կան երանութիւն լոյսի եւ խաղաղութեան
հայրենիքին մէջ, անջինջ պահելով մեր
յիշողութեան մէջ եւ մեր սրտին՝ բացա-
ռիկ օրինակը իր զրապէր մեծ վաստակա-
ւորի եւ արի ու համբերող մեծ հոգիի:

Հ. ԵՂԻԱ ՓԵՋԻԿԵԱՆ

ԱՐԵՂԱՀԱՅ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ ՈՒՌՀԱՅԻ

Թ Ա Բ Ա Թ

ԱՌ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅՍ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՊԱՐՍԻՑ ՎԱՍՆ ՀԱԽԱՏՈՑ

ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԵԱՅ ԵՒ Ի ԼԱՏԻՆ ԼԵՋՈՒ ԹԱՐԳՄԱՆԵԱՅ

Հ. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ Թ. Ա. ԹՈՐՈՍԵԱՆ

ՄԻԱՆՁԻ ՄԻԻԹԱՐԵԱՆ

Էջ 80 — ԳԻՆԵ Է՝ 2,85 ԶՈՒԹ. ՅՐ.

AITHALLAE EPISCOPI EDESSENI
EPISTOLA
AD CHRISTIANOS IN PERSARUM REGIONE
DE FIDE

::: La Messa (Letta) in Rito Armeno :::
Tradotta in Italiano

Prezzo Lire 4

Հ. Կ. ՏԵՐ ՍԱՀԱԿԵԱՆ

ՀԱՅ ԿԱՅՍԵՐՔ
ԲԻԻԶԱՆԴԻՈՆԻ

Բ. ՀԱՏՈՐ (Բ. ՏԳ.)

ԳԻՆԵ Է՝ 4 ԶՈՒԹ. ՅՐ.

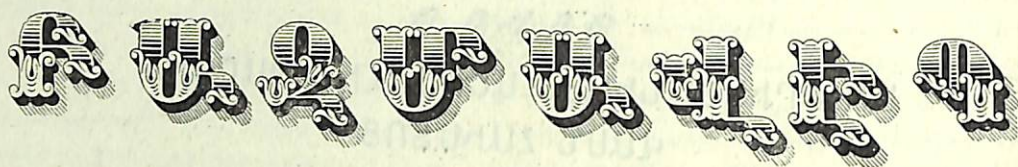
ԸՆԴ ՄԱՄԼՈՎ

ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ
ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐ ՀԱՅԵՐԷՆԻ

ՅՈՐԻՆԵՑ՝ Հ. Թ. Վ. ԹՈՐՈՍԵԱՆ

ՀԱՐՒԻՐԱՄԵԱՅ ՅՈՒԵԼԵԱՆ

ԱՄՍԱԹԵՐԹԻ

1843-1943

Հայ գրի կեանքին մէջ աննախընթաց յաղթանակ մը եւ Միջազգային Մամուլի պատմութեան համար նշանակելի դէպք մըն է ԲԱԶՄԱՎԵՊԻ այս հարիւրամեակը։

Ազգային ոչ մէկ թերթ կամ օրագիր, եւ նոյնիսկ եւրոպական հազուադէպ թերթեր, այնքան երկար ժամանակ տեւած եւ գործած են դիմադրելով այլեւայլ դժուարութիւններու եւ ծառայած բարձր գաղափարականի՝ ո՛րքան ԲԱԶՄԱՎԵՊԻ։ Ու երբ ներկայիս ալ գոհունակութեամբ կը շարունակենք տալ ազգը անօր Ոսկեղէն Յոբելեանին, Խմբագրութիւնս հպարտ կը զգայ ներկայացնելով հայ ազգի եւ բովանդակ դիտական աշխարհի՝ Միւթարեան Տան գրական բաղմամբիւ զործունէութիւնը, նուիրուած մասնաւորապէս Հայ Մատենադրութեան ու Լեզուին, Հայ Պատմութեան, Հայ Արուեստին, ծանօթացնելով միանգամայն Եւրոպացիին՝ հայկական կեանքն ու զեղարուեստը, եւ փոխադարձ եւրոպական դրականութեան ու արուեստին զեղեցկութիւնները հայ ժողովուրդին, մանաւանդ իր ԳեՆՈՒՆԻ բացառիկ թիւերու չքեղ էջերուն մէջ։

Աշխարհաստան պատերազմով ստեղծուած չարադէտ կացութիւնը սակայն, չի թոյլատրեր ո՛ր եւ է ձեւի տակ տօնախմբելու այժմ ԲԱԶՄԱՎԵՊԻ այս պանծալի դարադարձը, որուն անշուշտ արդար նախանձախնդրութեամբ պիտի փափաքէին իրենց մասնակցութիւնը բերել հայ բաղմամբիւ թերթերն ու օրագիրները, գտնելով իրենց Երիցագոյն Անդամի այդ փառաւորութեան եւ յաղթանակի տօնախմբութեան մէջ՝ հայ գրի ընդհանուր զնահատանքի եւ յաւերժացումին հետ նաեւ իրենց գոյութեան անժխտելի ապացոյցը։

